

KAISA

TAPANI BAGGE

Rannalla

TAMMI

TAPANI BAGGE

Rannalla

Kuvittanut Hannamari Ruohonen

Kustannusosakeyhtiö Tammi · Helsinki

Kaisa-sarjan kirjat:

Pihalla, 2002

Ulkona, 2004

Kylässä, 2005

Yöllä, 2006

Kaupungilla, 2007

Maalla, 2010

Maailmalla, 2011

Kotona, 2013

Kaisa (sisältää kirjat *Pihalla*,
Ulkona ja *Kylässä*), 2014

Rannalla, 2015

Kannen kuva: Hannamari Ruohonen

Kannen ja typografian suunnittelu: Laura Lyytinen

Teksti © Tapani Bagge

Kuvat © Hannamari Ruohonen

© Kustannusosakeyhtiö Tammi, 2015

Painettu EU:ssa

ISBN 978-951-31-8142-0

Yhtenä päivänä Marikki tuli työhuoneeseeni ja kysyi:

- Miksei Kaisalla ole siskoa tai veljeä?
- Pitäisikö olla? ihmettelin.
- Onhan minullakin veljiä. Ja sitten Kaisalla olisi aina joku kaveri. Pasi ja Pekka asuvat nyt kaukana.
- Hyvä ajatus, myönsin.

Kiitin Marikkia ja päätin kirjoittaa kirjan, jossa Kaisalle kerrotaan, että hän saa siskon tai veljen. Kirjoitin myös, miltä se Kaisasta tuntuu.

Tämä kirja on omistettu tyttärelleni Marikille ja hänen kahdelle veljelleen. Ilman heitä lastenkirjailijan urani olisi varmasti jäänyt lyhyeksi.

TAPANI BAGGE

LOMA

Kun heräsin, talo oli hiljainen. Isä ja Sirkka olivat jo lähteneet töihin.

Isä ajaa maitoautoa ja Sirkka johtaa meijeriä. Sirkka on isän pomo, mutta vain työaikana. Niin Sirkka ainakin sanoo.

Oli kesäloman ensimmäinen päivä. Aurinko paistoi. Kärpänen pörisi ikkunan välissä. Päästin sen ulos ja menin yö-pai-ta-sil-la-ni alas keittiöön. Portaat natisivat vähän.

Jääkaapissa oli isän tekemiä
voileipiä. Ruisleivän päällä oli
juustoa ja meetvurstia. Ne olivat
juuri niin hyviä kuin isän
tekemät leivät aina ovat.

Join maitoa päälle ja mietin,
mitä tekisin. Oli koko kesä
aikaa.

Voisin lukea kirjaa tai sarjakuvia.
Tai voisin ottaa pyörän ja ajaa
entiseen kotipihaan hakemaan
Pasia ja Pekkaa. Isä ja minä
olimme muuttaneet syksyllä
Sirkan luokse toiselle puolelle
kaupunkia. Sirkka on isän
tyttöystävä, vaikka onkin
aikuinen.

Voisin mennä pihalle keinumaan. Tai meijeriin katsomaan, miten kone kuorii kerman maidosta tai kirnuaa voita. Sirkka antaisi varmasti jäätelöä, ja mei-je-ri-kis-sa Olli tulisi puskemaan ja vaatimaan silityksiä. Olli on iso harmaa kolli. Se huolehtii siitä, etteivät hiiret pääse pe-siy-ty-mään meijeriin. Ollilla on siellä kis-san-päi-vät.

Voisin mennä isän kyytiin, kun hän hakisi meijeristä maitoa ja jukurttia kauppoihin. Se on kivaa. Kaupan sedät ja tädit moikkaavat isää ja kysyvät, kenenkäs tyttöjä minä olen. Minä sanon aina, että isän

tietysti. Joskus saan kaupasta karkkia tai me-hu-tet-ran.

Mietin vielä, kun postiluukku kolahti. Mainoksia ja kirje.

Kuoressa oli minun nimeni, ja vasemmassa y-lä-kul-mas-sa äidin nimi ja osoite. Äidin nimi on Helena. Hän asuu kaukana Ul-ko-saa-rel-la.

Äiti muutti kotoa pois, kun olin pieni. Viime kesänä kävin äidin luona kylässä. Sen jälkeen olemme kirjoitelleet. Äidillä ei ole puhelinta.

Kiipesin heti omaan huoneeseeni
lukemaan kirjettä.

KIRJE

Kirje tuoksui mereltä ja
kallioilta. Siinä oli äidin
multainen sor-men-jäl-ki.

Kaisa-kulta,

miten koulu sujui? Nythän
sinulla on jo kesäloma.
Tuletko taas käymään täällä?
Olisi kiva nähdä.

Sääasema on toiminut hyvin.
Olen jo istuttanut perunat. Ja
tomaatit. Kasvatin itse taimet.

Niissä oli kova työ. Minä juttelen tomaateille, ja ne tykkäävät siitä. Kasvavat silmissä. Tai oikeastaan seinustalla.

Ei täällä muuta. Kirjoitahan taas. Ja pärjäile!

Äiti

Luin kirjeen moneen kertaan. Panin sen kir-joi-tus-pöy-dän y-lä-laa-tik-koon, siihen jonka saa lukkoon. Siellä olivat kaikki kolme muutakin kirjettä.

Päätin kirjoittaa äidille illalla. Kunhan keksin, mitä kirjoitan.

Ulko-ovi kävi. Sirkka tuli
kah-vi-tun-nil-le. Meijeri on
Sirkan omakotitalon vieressä.
Tai nythän se on meidän talo.
Sirkan ja isän ja minun.

Sirkka toi meijeristä tuoretta
leipäjuustoa ja keitti mut-te-ri-
pan-nul-la vahvaa kahvia
minullekin. Panin siihen reilusti
maitoa, ja menimme pihalle
juomaan. Sirkka otti tarjottimelle
kaksi lautasta ja pani niille ison
lei-pä-juus-to-pa-lan ja lak-ka-
hil-loa ja pienen lusikan.

Pihakeinu on sellainen, missä voi
istua vastakkain. Sirkka tuli
minun viereeni ja laski

tarjottimen vas-tak-kai-sel-le
penkille.

– Minulla on sinulle uutinen,
Kaisa.

– Mikä uutinen?

Sirkka epäröi.

– Oikeastaan minun piti kertoa
vasta sitten, kun isäsi on kotona.

– Ruokatuntiin on vielä kaksi
tuntia, sanoin.

Sirkka katsoi kelloaan. Sirkalla
on hieno kultainen rannekello.

– En minäkään malta odottaa
niin pitkään. Kerron sitten, kun
on syöty.

Pujotin käteni Laineen käteen ja Laine puristi sitä. Tuntui heti paremmalta. Ajattelin, että Laine oli minulle vähän kuin isovelji. Ehkä minäkin voisin olla jonkun isosisko.

Kesäloma on juuri alkanut, kun Kaisa saa kuulla yllättävän uutisen, joka ei ilahduta häntä ollenkaan. Loma on pilalla! Kaisa päättää pakata reppunsa ja lähteä kotoa pois.

Onneksi karkulainen kohtaa vanhan tutun, talonmies Laineen. Ujo mies ei paljoa puhu, mutta hän on hyvä kuuntelija. Yhteinen tuokio ukkosmyrskyltä suojassa vanhan veneen alla auttaa Kaisaa ymmärtämään, että perheessä ei ketään jätetä rannalle.

Helppolukuinen, rakastettu ja palkittu Kaisa-sarja kuvaa pienen tytön elämänpäiriä ja tunteiden kirjoja lämmöllä ja huumorilla.

